

28-29. ULUSAL BİYOFİZİK KONGRESİ

(Uluslararası Katılımlı)

6-9 Eylül 2017

Kongre Bildiri Özetleri

Yer: Acibadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Kerem Aydınlar
Kampüsü Ataşehir, İstanbul

Web: www.acibadem.edu.tr/biyofizikkongre

TÜRK
BİYOFİZİK
DERNEĞİ

ACIBADEM
MEHMET ALİ AYDINLAR
ÜNİVERSİTESİ

Diyabetik Hayvan Modelinde Derinin Biyomekanik Özelliklerinin Araştırılması

Nurten ERDAL¹, Coşar UZUN¹, Gülten BADEMOĞLU¹, Yusuf ÖZAY², Yusuf ÇAMLICA³, Bahar Taşdelen⁴

¹Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, MERSİN

²Adıyaman Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, ADIYAMAN

³Mersin Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü, MERSİN

⁴Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı, MERSİN

Özet

Amaç: Diyabet, hiperglisemi ile karbonhidrat, yağ ve protein metabolizmalarındaki bozukluklarla karakterize metabolik bir hastalık olup deride oluşan yaraların iyileşmesinde gecikmeye neden olmaktadır. Derinin biyomekanik davranışı vizkoz ground-substance matriksin yapısı ve kollajence zengin fibröz ağın yöneliminden etkilenmektedir. Ayrıca kollajenler yara iyileşmesinin başarılı olarak tamamlanmasında ve biyomekanik olarak güçlenmesinde önemli rol oynamaktadır. Diyabetik derinin biyomekanik özelliklerinin bilinmesi diyabetik yara iyileşme süreçleri açısından önemlidir. Bu nedenle sağlıklı ve diyabetik sıçanlarda derinin yapısal ve materyal özellikleri biyomekanik açıdan değerlendirildi.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada Wistar-Albino cinsi (3-4 aylık) erkek (180–240 g) 16 adet sıçan kullanıldı. Diyabet grubundaki (D; n=8) sıçanlara tek doz (45 mg/kg) streptozotosin (STZ) intraperitoneal olarak uygulandı. Kontrol grubundaki sıçanlara (K; n=8) herhangi bir işlem yapılmadı. Sıçanlar 14 gün normal yaşam döngüsüne bırakıldı. Deri dokusunun biyomekanik özellikleri (F_U : Maksimum kopma kuvveti, S: Sertlik, U: Kopuncaya kadar depolanan enerji, E: Esneklik katsayısı (young modülü), u: Dayanıklılık, σ_U : Maksimum çekme dayanımı (maksimum stres), ϵ_U : Maksimum strain, dU: Maksimum deformasyon) germe testi ile belirlendi.

Bulgular: S, U, u parametrelerinin karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi, diğer parametrelerin karşılaştırılmasında Mann-Whitney t testi kullanıldı. D grubu, K grubu ile karşılaştırıldığında; kopuncaya kadar depolanan enerji, sertlik, dayanıklılık ($P<0,005$), maksimum kopma kuvveti, maksimum stres ($P<0,001$) anlamlı derecede düşüktü.

Sonuç: Deriye ait yapısal ve materyal özellikleri belirleyen bulgularımız diyabetik derinin kopmaya karşı daha dirençsiz olduğunu ve dayanıklılığını kaybettiğini göstermektedir. Bu sonuçlara göre; diyabetik derinin travmalara karşı hassas olduğunu ve düşük bir kuvvet karşısında kolayca deformasyona uğrayabileceğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler:

Diyabet, deri, biyomekanik, rat